

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

21. Dies Junii. Amor, est otiosorum negotium. Cato major.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

21. DIES JUNII.

Amor, est otiosorum negotium.

Cato major.

Amor car- I.
nis, est o-
dium
mentis.

A

Mor est morum instructio.
Ut igitur rectè excolas mo-
res; vide, quò tui ferantur
mores. Quanta igitur ad-
benda diligentia, ut prudenter feligat, quod utile
diligat. Qualis enim fuerit amor, quo flagras, tam
erit & vita, quam agis. Qui benè amat, benè vivet;
qui verò benè vixerit, benè etiam amabit: adeò, ut
malè collocatus sit amor; totum etiam vitæ tempus
malè collocetur. Amor novus, qui in ætatis vere,
recenti pullulat sanguine, venenum est, quod subito
per venas manat; aconitum est, quod viscera confu-
sum penetrat; spasmus, quo membra subito torpe-
scunt; angina, quæ cor statim strangulat; bonæ den-
que mentis est pestis, & interitus. Quid dicam? ne-
scio, etiam si quod dicere volo, sentiam. Nemo enim
amorem habet in ore; quin dolorem percipiat in
corde, quia ubi est amor, ibi amator. Ovidius tantus
amandi Magister, ut scripserit librum de arte aman-
di, dicit: Est Amor, nescio quid; venit, nescio unde;
immittitur, nescio à quo; nascitur, nescio quomodo;
capitur, nescio quibus; sentitur, nescio quando; inter-
imit, quamobrem.

II. Si libido est, cognoscere, quid sit Amor, &
spice ejus lineamenta, ab Epicteto expressa: Amor e-

otiosi pectoris molestia; in puero pudor, in virgine rubor,
 in fœmina furor, in juvene ardor; in senerisus. Roma-
 ni, olim templum Veneri dicârunt, via Salaria, cum
 inscriptione hac: *Veneri Verticordia*, indicantes, a-
 morem Venereum, corda quoquo libuerit, vertere,
 invertere, pervertere. (a) *Averterunt mulieres cor e-
 jus*: Cujus? O pudor! illius, qui erat ob sapientiam,
 mundi oraculum: Cujus? O dolor! qui erat ob scien-
 tiam, doctrinæ prodigium; Salomonis, inquam, qui
 ita sapuit; ut per excellentiam, vocetur Sapiens. Fa-
 ctus est amando sic amens, ac si nulla in eo foret
 mens: evasit vecors, & excors, per Venerem Verti-
 cordiam. Vin' illius Verticordiæ Veneris, aliud stra-
 tagema? Galeatius Mantuanus, inter primos sui sæ-
 culi Heroes, cum fortè puellam, quam deperibat, in
 ponte obviam haberet, illa joci gratiâ: *Quin tu, in-
 quit, bellissime amator, qui tantum tibi in acie pla-
 ces, è ponte in amnem amoris gratiâ desilis?* Ille cum
 equo statim se præcipitem dedit, quo exanimato, vix
 natando è Ticino emerfit. Nõnne averterat mulier
 una cor ejus? Quid fuit aliud, ob unius sordidulæ
 puellæ vocem, sic de ponte desilire, quàm extremam
 insaniam insanire? Quàm prudenter dixit Cato: A-
 morem, esse otiosorum negotium, quia hic affectus
 potissimùm occupat otio deditos: ita fit, ut dum o-
 tio vacant, in rem negotiosissimam incidant, illud
 enim otium, magnum illis faceffit negotium.

III. Hoc unum sit tibi, contra morbum hunc
 periculosissimum, remedium; ut nunquam incipias
 amare. Incipies desipere; si incipias malè diligere.
 Tam mala bestia est amor, ut tenui filo capi, & ligari

le si-

(a) 3. Reg. II.

se sinat, ut nullis postea armis, aut machinis ab
 possit. Hic illud verum est: *Agrus ejicitur quam
 admittitur hospes.* Canem caudâ, lupum auribus
 nere laboriosum; dimittere periculosum est. Sic in
 pudicum amorem facilè in cor induxeris; sed
 tam facilè ejeceris. Hamus est amor, qui capit, dum
 capitur. Vide igitur, cum quibus tibi sit commu-
 cium. Talos quidem in manus, & potestate habet
 lusor; sed jactus admodum est incertus. Deinde sic
 trahe huic igni, ne ardeat, ligna; illa ingerunt, Ba-
 chus, & Ceres, sive ventris ingluvies. Rectè Com-
 cus Poëta: *Sine Cerere, & Baccho, friget Venus.* Ergo
 ne in te Venus ardeat, ut frigeat, sæpè venter esur-
 guttur siciat. Ebrietas pedissequa, semper est luti-
 ria. Ut homini cicuta est venenum; ita & lyarum
 Bacchi fervorem, lymphâ temperandum, monent
 Sapientes. Et alius, primum poculum, ait, esse necesse-
 sitatis; secundum, hilaritatis; tertium, voluptatis;
 quartum, furoris. Deinde sæpè cum otio tecum
 pendenda damna, quæ amor infert amanti, nihil aliud
 quam corpori imbecillitatem, labem famæ, facultatibus
 detrimentum, vitæ exitium, proximo scandalum,
 & tandem animæ æternum exitium. Sed & in
 hac pugna, opus est fuga. Fuge mulieris faciem, quam
 animi facem: illius vultus tibi erit vulnus. In hac
 locum habet illud adagium, in servitute amoris: *Ab
 servi, tanquam servus; aut fuge tanquam cervus.* Ut
 possis dicere: (a) *Posuisti pedes meos, quasi cervorum*

A vero igitur non aberrat hoc Metrum:

*Si renuncupis incolumem servare salutem:
 Sirenum cantus effuge, sanus eris.*

(a) *Psal. 17. 34.*